

som maa staa i noget Forhold til Befolkningens Størrelse, vil det være rigtigt, at den Sum, der betales tilbage til Kommunerne, ogsaa bliver bevægelig, saaledes at Kommunerne faa Fordel af enhver Tilvækst i Befolkningen og Skade af en mulig Nedgang. Det vil naas, naar man lægger Folketallet til Grund og sætter Bidraget til 1 Kr. pr. Indbygger. Ganske vist vil der saa nu komme ca. 50,000 Kr. mindre til Fordeling, men det vil meget hurtigt udjævne sig. Hvis det nemlig i Fremtiden vil gaa som hidtil, vil Befolkningen stige, som Statistikken viser, med godt 1 pCt. om Aaret, og ved næste Folketælling i 1911 have vi da rimeligvis mellem 250—300,000 Kr. mere til Uddeling til Befolkningen. Det vil derfor være rimeligt at faa en fluktuerende Bestemmelse. Paa mange Omraader har det jo vist sig, at naar man sætter en bestemt Grænse, fører Tidens Udvikling det med sig, at det bliver ret generende. Saaledes er det gaaet med den 3 pCt.s Skat i Kjøbenhavn. Den Gang man vedtog den, troede man, at det var en meget rigelig Grænse opad, men det viste sig jo ikke at være nok. Saaledes synes man nu, at det fastsatte Tilskud er passende, men om en Del Aar vil man maaske synes, at det burde være noget større, særlig naar Indkomst- og Formueskatten til Staten viser sig at give mere, noget som jeg vil haabe.

Ændringsforslag Nr. 35 angaar Fordelingen af Statstilskuddet. Efter Regeringens Forslag skal det fordeles til Byerne og Landkommunerne efter Forholdet 35 til 65. Dette er ganske vilkaarligt. Det blev først indsat i Landstinget, vistnok under Hensyn til den sidst da bekendte Folketælling, der nogenlunde svarede til 35 for Byerne og 65 for Landet. Men nu er Forholdet et helt andet. Nu er det nærmere ved 40 for Byerne og 60 for Landet. Det foreslaas i Ændringsforslaget udtrykkelig ikke, at dette Tal skal fikseres. Jeg anser det her ligesom i den foregaaende Paragraf for urigtigt at fiksere Tallet. Hvis man, som Regeringen ønsker det, vil benytte Folke­mængden til Fordelingen mellem Byerne og mellem Amtskommunerne, er det absolut rigtigere straks at fordele efter Folke­mængden end først at indføre en vilkaarlig Deling, 35 og 65, og saa i øvrigt hvert Sted at fordele efter Folketal. Jeg vil her bemærke, at jeg med stor Glæde skal trække dette Forslag tilbage, og jeg antager, at de andre Forslagsstillere ville være villige til det samme, til Fordel for det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts

2den Valgkreds (Sandbæk) sammen med mig stillede Forslag, som jeg ikke her skal omtale videre, men som efter min Mening rummer en meget smuk Tanke for Fordelingen, en mere retfærdig Metode og en efter min Mening matematisk set smuk Løsning af det af mange opstillede Spørgsmaal: at faa Byrderne afvejede i Forhold til Bæreevnen. Skulde dette Forslag ikke vinde Bifald, saa vil jeg anbefale, at man, for saa vidt man vil følge det Princip, der ligger til Grund for Regeringsforslaget, nemlig en Fordeling efter Folketallet, antager det her stillede Forslag og ikke først tvedeler Summerne efter to vilkaarlig valgte Tal, som ikke kunne begrundes ved Folketallet eller noget som helst andet, men kun ere Reminiscenser fra et tidligere Lovforslags Behandling i Landstinget.

Endnu ønsker jeg kun at tilføje et Par Ord i Anledning af det af Udvalgets Flertal under Nr. 25 stillede Ændringsforslag, angaaende Ejendomsskyld til Kommunerne. De Herrer ville erindre, at jeg ved 1ste Behandling af Skattelovene her i Tinget fremdrog en Række Eksempler paa Ejendomsskyldens Virkning særlig for Kjøbenhavnske Forhold, og godtgjorde, at saaledes som den var foreslaaet af Regeringen vilde den virke meget uretfærdigt. I den Affattelse, Forslaget har faaet i Udvalget, ere langt de værste af disse Mangler afhjulpne, og jeg har derfor ganske kunnet slutte mig dertil. Jeg har ønsket at gøre denne Bemærkning, for at man ikke skulde tro, at jeg ikke fastholder de i sin Tid af mig fremsatte Anker; det gør jeg fuldt ud, men det har vist sig, at der kan bødes derpaa ved en fornuftig Redaktion. Jeg skal dog gøre opmærksom paa et Punkt. Der staar i Forslaget Nr. 25, andet Stykke, at den til Beregning af Forskellen mellem Bygningsafgiftens og den ny Ejendomsskylds samlede Sum udfundne pro mille af den til Ejendomsskyld fastsatte Værdi, lægges til den i Loven om Ejendomsskyld til Staten angivne, 0,75. Det vil ganske sikkert være rigtigt inden den endelige Vedtagelse af Loven at faa dette Tal strøget, thi hvis man, som der er Mulighed for, ændrer pro millen for Statsejendoms­skylden, saa bliver dette Tal galt. Jeg gør opmærksom paa, at det vil faa en betydelig Indflydelse paa Tilskuddet til Kommunerne. Hvis Ejendomsskyldens pro mille stiger, vil Forskellen mellem den tidligere Bygningsafgift og den ny Ejendomsskyld blive betydelig mindre, og da denne Forskel er det væsentligste af hvad Lovforslaget yder som Tilskud til Kommunerne, saa maa de have